

Skade for de nærværende Fæstere. Det er mig ikke muligt at indsee dette. Jeg kan godt begribe, at Lehnbesidderne kunne have store Forpligtelser, men jeg troer ikke, at der er noget Creationspatent, som tvinger Lehnbesidderne til at sælge til visse bestemte Personer, ja, jeg troer end ikke til blot at fæste til visse bestemte Personer. Jeg kan meget godt begribe, at den overordentlig store Omhu, den høitærede Rigsdagsmand altid har lagt for Dagen for den danske Bondestand, ogsaa under nærværende Spørgsmaal, gjør ham angst for at gaae ind paa Lovforslaget. Han frygter saa meget en masse Salg; jeg maa tilstaae, at en masse Salg, forsaavidt Lehnene angaaer, frygter jeg ogsaa, men af en ganske anden Grund end af Interesse for Bondestanden; jeg frygter nemlig for, at ved Salg en masse kan der berøves de nærmeste Successorer, hvad det er Statens Pligt at sørge for, at der bliver garanteret dem for Fremtiden. Derimod troer jeg paa ingen Maade, at man ved en masse Salg kan gaae de nuværende Fæstere for nær. Jeg troer, at Erfaringen har viist og skal vise, at den, der kjøber Fæstegods, om det end er en Gods-speculant, der har kjøbt det, i Reglen bliver nødt til at sælge til de nuværende Fæstere (Hør!) af den ganske simple Grund, at det umulig betaler sig for ham at beholde Fæstegods, som han dog i Reglen aldrig har kjøbt for det, det indbringer som Fæstegods, men han skal søge sin Fordeel ved det Mære, han kan faae ved at sælge det til Selveiendom. Netop fordi det ikke forrenter sig som Fæstegods, nærer jeg aldeles ingen Frygt for, at Sagen, naar man overlader den til sin naturlige Udvikling, ogsaa vil vise sig at gaae sin rette Gang. Men jeg kan ikke see Andet, end at, hvis dette Ændringsforslag nu skulde gaae igjennem, vil det paa en unaturlig Maade hindre Selveiendoms Udbredelse; men det er den jeg ønsker i høi Grad, og det er for mig den Hovedbestemmelse, hvorfor jeg kan gaae ind paa nærværende Lovforslag, fordi jeg fra et statsøconomisk Standpunct betragter Selveiendom som et ubetinget Gode.

Dahl: Jeg skal blot tillade mig at tilføie, at det forekommer mig ikke, at der er nogen saadan Forskjel mellem disse Tilfælde,

som den høitærede 5te Landssthingsmand fra Kjøbenhavn (Orsted) anførte, idet det jo i disse Tilfælde har staaet den første Kjøber frit for at beholde Hovedgaarden og afhænde Bøndergodsset en masse, saa at det kun var en Gjenbet, hvorved Forholdet blev det samme, som det, hvorom nu er Tale; og da der heller ikke i disse Tilfælde derved har viist sig nogen Misliighed, eller nogen Mangel paa Fordeel for Fæsterne, saa er det vel ogsaa at vente, ja, det vil være utvivlsomt, at der heller ikke ved en saadan Bestemmelse, som den, der indeholdes i dette Lovforslag, vil flyde noget Tab for Fæsterne paa Lehnene.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at ytre sig, kunne vi gaae over til Afstemningen. Jeg skal da tillade mig at bemærke, at der er forlangt Afstemning ved Navneopraab over Ændringsforslaget til § 1 af følgende Medlemmer: Kirck, Johannsen, P. Hansen, Steffensen, D. Nielsen, P. C. Jørgensen, S. Pedersen, Flensborg, Dreier og Borgen.

Resultatet af den stedfundne Stemmegivning var, som det vil sees af Nedenstaaende, at

1) Forslag ad § 1 af Pastor Sørensen:

At efter de Ord: „at afhænde det til Fideicommisset hørende Bøndergods“ føies: „til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn,

forkastedes med 31 Stemmer mod 12.

5 af Thingets Medlemmer vare fraværende (P. Jørgensen, Knudsen, Ulrik, Reeg og Schytte), og 2 Medlemmer endnu ikke indtraadte i Thinget.

Nei.

Bjerring.

Blekingberg.

Borgen.

Bruun, Fabrikør.

Dahl.

Dreier.

Flensborg.

Frick.

Funder.

Hansen, Bankdirecteur.

Holberg.

Holst.

Jørgensen, Landvæsencommissair.

Kierkegaard.